

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Sžsk/46/2019
Identifikačné číslo spisu: 8018200383
Dátum vydania rozhodnutia: 27.07.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Judita Kokolevská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:8018200383.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Judity Kokolevskej a členiek senátu JUDr. Viery Nevedelovej a JUDr. Sone Langovej v právnej veci žalobkyne: K. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G., zastúpenej JUDr. Ing. Renátou Vorobeľovou, so sídlom Lipová 1, 066 01 Humenné, proti žalovanému: Ústredie práce sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Oddelenie peňažných príspevkov na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a posudkových činností Košice, so sídlom Zádielska 2, Košice, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. UPS/US6/SSVODPPKPC1/SOC/2018/511/1 zo 4. apríla 2018, o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 7Sa/16/2018-59 zo dňa 29. januára 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.

Účastníkom náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove rozsudkom č. k. 7Sa/16/2018-59 zo dňa 29. januára 2019 zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala zrušenia rozhodnutia žalovaného č. UPS/US6/SSVODPPKPC1/SOC/2018/511/1 zo dňa 04. apríla 2018 (ďalej len preskúmané rozhodnutie). Preskúmaným rozhodnutím žalovaný zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Humenné, pracovisko Snina č. HE2/RPPKŤZPaPC/SOC/2017/34620-3 z 09.01.2017 (ďalej len prvostupňové rozhodnutie), ktorým prvostupňový správny orgán nevyhovel žiadosti žalobkyne o poskytnutie peňažného príspevku na opatrovanie posudzovanej mal. T. T., nar.: XX.XX.XXXX, trvale bytom G. (maloletá).

2. Krajský súd žalobe nevyhovel s odôvodnením, že z administratívneho spisu zistil, že predchádzajúce rozhodnutie žalovaného zo dňa 05.05.2017 bolo zrušené rozsudkom tunajšieho súdu pod sp. zn.

1Sa/15/2017 zo dňa 12.10.2017z dôvodu dostatočne zisteného skutkového stavu a pre nepreskúmateľnosť a nedostatok dôvodov. V tomto rozsudku správny súd konštatoval, že komplexné posudky tak prvostupňového správneho orgánu, ako aj žalovaného boli vydané bez lekárskeho posudku so záverom, že maloletá nie je odkázaná na opatrovanie, a teda nebol priznaný žalobkyni opatrovateľský príspevok. Aj keď sa súdu nepodarilo zistiť, akým rozhodnutím, je nesporné, že žalobkyni bol vyplácaný opatrovateľský príspevok v roku 2015. Ani z komplexných posudkov, ani z rozhodnutí obidvoch správnych orgánov nevyplýva, z akého dôvodu zanikol žalobkyni nárok na opatrovateľský príspevok a v čom došlo k zmene posudzovania podmienok, ktoré vyústili do nepriznania opatrovateľského príspevku.

3. Po vrátení veci bolo žalovaným vykonané lekárske posúdenie maloletej. Bola vyžiadaná aktuálna zdravotná dokumentácia, a to MR vyšetrenie hlavy zo dňa 28.09.2017 - MUDr. E. a zo dňa 15.01.2018 - MUDr. O., neurochirurgické vyšetrenie zo dňa 09.10.2017 a zo dňa 26.02.2018 - MUDr. B., psychiatrické vyšetrenie zo dňa 16.02.2018 - PhDr. D., ako aj ďalšie uvedené lekárske nálezy - psychiatrické vyšetrenie zo dňa 03.05.2017 a zo dňa 02.10.2017 - MUDr. C., onkohematologické vyšetrenie zo dňa 09.10.2017 a zo dňa 08.02.2018 - MUDr. M., opakované neurologické vyšetrenia zo dňa 23.05.2017, 29.05.2017, 10.08.2017, 28.09.2017, 27.11.2017 a zo dňa 30.01.2018 - MUDr. V., onkologické vyšetrenie zo dňa 16.08.2018 - MUDr. K., FRO vyšetrenie zo dňa 01.12.2017 - MUDr. E., ORL vyšetrenie zo dňa 18.10.2017 a zo dňa 07.12.2017 - MUDr. V., očné vyšetrenie zo dňa 06.10.2017 a zo dňa 23.11.2018 - MUDr. D., pľúcne vyšetrenie zo dňa 04.10.2017 a zo dňa 08.01.2018 - MUDr. V. a vyšetrenie v Centre ŠPP Snina zo dňa 02.10.2017 - MUDr. C., maloletá bola žalovaným predvolaná a osobne vyšetrená dňa 08.02.2018 a jej zdravotný stav bol z dôvodu objektivizácie diagnostických záverov posúdený konzíliom posudkových lekárov žalovaného.

4. Následne dňa 12.03.2018 vydal žalovaný lekársky posudok k maloletej zo záverov, ktorého vyplýva, že maloletá je fyzickou osobou s ťažkým zdravotným postihnutím pre komunikujúci hydrocefalus - stav po VP drenáži s programovateľným ventilom vpravo, neurofibromatózou I. typu; prítomná vonkajšia atrofia mozgu podľa magnetickej rezonancie mozgu; organický psychosyndróm, poruchy správania s ľahkou mentálnou retardáciou v hornom pásme s dosiahnutým IQ 68 a v závere uvádza, že v hodnotení Barthelovho indexu dosahuje 90 bodov a stupeň II. Následná kontrola bola stanovená v 15. rokoch veku dieťaťa. Záverom posudkový lekár konštatuje, že doložená odborná dokumentácia je dostatočná k celkovému posúdeniu zdravotného stavu maloletej. Táto bola osobne prítomná pri posudzovaní zdravotného stavu v doprovide matky dňa 08.02.2018, pričom doplnila všetky žiadané doplňujúce vyšetrenia aj z roku 2018.

5. Na základe uvedeného lekárskeho posúdenia bol žalovaným vydaný dňa 28.03.2018 komplexný posudok, z ktorého vyplýva, že miera funkčnej poruchy maloletej je 50% podľa prílohy číslo 3, časti V.8.b) zákona o peňažných príspevkoch na kompenzáciu, a preto sa považuje za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím. Posudzovanej vyplývajú z ťažkého zdravotného postihnutia tieto sociálne dôsledky:

V oblasti mobility a orientácie:

- posudzovaná sa pohybuje samostatne, bez kompenzačnej pomôcky. Je samostatná pri zmene polohy, sedenia a státia, pri prekonávaní schodov a pri premiestňovaní sa. Orientovaná je primerane svojmu veku. Funkčná schopnosť dolných končatín je plne zachovaná. Pri sociálnej posudkovej činnosti posudzovaná pri vstupe do budovy samostatne prekonala schody, vyšla na prvé poschodie. Predviedla štandardnú chôdzu, bez porúch rytmu, bez napádania na dolné končatiny, bez zakopávania. Kíby dolných končatín pri pohybe voľne ohýna. Posudkový lekár odvolacieho orgánu mobilitu a orientáciu posudzovanej osobne vyšetřil v konzíliu s druhým odborným posudkovým lekárom dňa 08.02.2018 a zistil nasledovné: nemá obmedzenia v mobilite, chôdza samostatná, bez používania ortopedickej pomôcky, bez deformít na kostre. K uvedeným záverom posudkový lekár odvolacieho orgánu dospel aj preskúmaním odborných nálezov predložených k posúdeniu, ktoré popisujú funkčný stav pohybového aparátu. Z lekárskeho posudku odvolacieho orgánu vyplýva, že v hodnotení Barthelovho indexu dosahuje 90 bodov a stupeň II. odkázanosti na pomoc inej osoby pri jednotlivých činnostiach uvedených v prílohe č. 3 zákona č. 448/2008 Z. z. o sociálnych službách a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o

sociálnych službách), kompenzovateľné: peňažný príspevok na opatrovanie sa nenavrhuje.

V oblasti komunikácie:

- posudzovaná odpovedá na položené otázky, odpovede sú adekvátne jej veku. Verbálnu komunikáciu a písomné zručnosti si osvojuje. Posudzovaná nemá sociálne dôsledky ťažkého zdravotného postihnutia. Posudzovaná subjektívne uvádza poruchu videnia. Posudkový lekár odvolacieho orgánu zhodnotil predložený očný nález, ako aj ostatné odborné nálezy a skonštatoval, že nehodnotí ochorenie mierou funkčnej poruchy, nakoľko vízus na jednom oku je 5/5 na druhom oku 5/5, pri kontrolnom 5/5 na oboch očiach. Z lekárskeho posudku odvolacieho orgánu vyplýva, že v hodnotení Barthelovho indexu dosahuje 90 bodov a stupeň II. odkázanosti na pomoc inej osoby pri jednotlivých činnostiach uvedených v prílohe č. 3 zákona o sociálnych službách, kompenzovateľné: peňažný príspevok na opatrovanie sa nenavrhuje.

V oblasti zvýšených výdavkov:

- posudzovaná nie je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, preto jej nevznikajú zvýšené výdavky súvisiace so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla v zmysle zákona o peňažných príspevkoch na kompenzáciu, kompenzovateľné: peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla sa nenavrhuje.

V oblasti sebaobsluhy:

- oblasť sebaobsluhy bola zhodnotená posudkovým lekárom odvolacieho orgánu osobným vyšetrením dňa 8.2.2018 v konzíliu s druhým odborným posudkovým lekárom. (Posudzovaná bola už aj v minulosti vyšetrená posudkovým lekárom odvolacieho orgánu aj dňa 6.4.2017.).

Posudkový lekár odvolacieho orgánu zhodnotil na základe predložených odborných náleзов a osobného vyšetrenia, že posudzovaná podľa § 14 ods. 4 zákona o peňažných príspevkoch na kompenzáciu nie je odkázaná na opatrovanie inou fyzickou osobou. Podľa kompletne doloženej zdravotnej dokumentácie a prílohy č. 3 zákona o sociálnych službách stupeň odkázanosti je II., podľa počtu bodov 90 a nespĺňa kritériá odkázanosti podľa § 14 ods. 4 zákona o peňažných príspevkoch na kompenzáciu, kompenzovateľné: peňažný príspevok na opatrovanie sa nenavrhuje. Posudzovaná je z dôvodu ťažkého zdravotného postihnutia odkázaná na sprievodcu. Termín opätovného posúdenia zdravotného stavu: v 15-tich rokoch dieťaťa - august 2021.

6. Zo stanoviska posudkovej lekárky žalovaného MUDr. P. T. zo dňa 09.07.2018 vyplýva, že dieťa v roku 2011 bolo operované ako stav po možnom úraze hlavy. Odvtedy trpelo ako pooperačný stav poruchou mobility s ľavou stranou hemiparezou, zmenou psychického napredovania. V roku 2016 zhodnotil posudkový lekár stav oproti minulosti za zlepšený po pohybovej stránke. V roku 2015 psychoterapeut popisoval dysláliu, poruchu reči, zmiešané poruchy správania ADD/ADHD. Posudzovaná mala odloženú školskú dochádzku o jeden rok podľa doporučenia. Dňa 09.05.2016 psychológ popísal ľahkú duševnú zaostalosť u dieťaťa so zdravotnými oslabeniami. Následne pokračovať v zdravotnej starostlivosti a integrovanej forme vzdelávania špeciálnopedagogickým prístupom podľa individuálneho plánu. Vyrovnané obe zložky intelektu, ktorý závisí od stimulácie podnetnosti sociálneho prostredia. Toho času reč bez znaku dyslálie. Odpovede adekvátne a plynulé, mentálna retardácia ľahkého stupňa pri stanovenom IQ 68.

7. Pre posúdenie žiadosti žalobkyne o poskytnutie príspevku na opatrovanie je podstatné, že maloletá bola posúdená ako osoba s ťažkým zdravotným postihnutím a podstatné sú sociálne dôsledky takéhoto zdravotného postihnutia. Ak ide o ťažké zdravotné postihnutie, za ktoré sa považuje zdravotné postihnutie s mierou funkčnej poruchy 50 %, nie je podstatné, či miera funkčnej poruchy je určená na 50 % alebo na vyšší percentil, ale to, aké sociálne dôsledky pre postihnutého má jeho ťažké zdravotné postihnutie.

8. Žalobkyňa namietala, že v predchádzajúcich konaniach boli za totožného zhodnotenia zdravotného stavu maloletej rozdielne posúdené sociálne dôsledky ŤZP. Takáto námietka neobstoí, pretože sa nevzťahuje k preskúmanému konaniu. V tomto smere krajský súd poukazuje na ustanovenie § 14 ods. 7 zákona č. 447/2008 Z. z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon o peňažných príspevkoch), podľa ktorého komplexný posudok stráca platnosť, ak sa vypracoval nový komplexný posudok alebo nový lekársky

posudok ako podklad na rozhodnutie o peňažnom príspevku na kompenzáciu a toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť; príslušný orgán uvedie túto skutočnosť v novom komplexnom posudku alebo v novom lekárskom posudku.

9. V komplexnom posudku zo dňa 28.03.2018 uviedol žalovaný, že dôvodom pre odobratie peňažného príspevku na opatrovanie, priznaného v minulosti bola stabilizácia zdravotného stavu po absolvovanom operačnom zákroku, aktuálne už posudzovaná maloletá nemá zníženú pohybovú schopnosť a nemá obmedzenú schopnosť sebaobsluhy. Z lekárskeho posudku prvostupňového orgánu číslo 2016/37456 zo dňa 16.5.2016, ktorý viedol k odňatiu peňažného príspevku na opatrovanie je uvedené: dieťa pri odborných neurologických kontrolách t. č. spolupracuje. Neurologický nález zaznamenáva ľahkú hemiparézu, VP drenáž funkčná, dieťa navštevuje 2. roč. základnej školy s priemerným prospievaním, bez skráteného vyučovania. Vývoj ochorenia bol konzultovaný s obvodnou detskou lekárkou, nakoľko matka nedoložila odborné nálezy (psychologický a psychiatrický), kde bolo dieťa odporúčané k vyšetreniu neurologickou, tiež matka neakceptuje opakované odporúčanie CT vyšetrenia mozgu. Pribeh a vývoj ochorenia je t. č. priaznivý, dieťa je samostatné, chôdzu a pohyblivosť zvláda, až na, podľa udania matky, pri chôdzi po schodoch potrebuje pomoc (čo možno zabezpečiť sprievodcom). Odborné očné vyšetrenie je bez patologického nálezu. Dieťa v tejto fáze ochorenia nevyžaduje opatrovanie inou osobou, je spôsobilé premiestniť sa k zastávke vozidla hromadnej dopravy, vystúpiť do, a zostúpiť z hromadného prostriedku, ako aj zvládnuť prepravu.

10. Pokiaľ žalobkyňa namietala jednotlivé medicínske závery z odborných vyšetrení, k tomu krajský súd uviedol, že všetky vykonané lekárske odborné vyšetrenia vzal žalovaný do úvahy pri konziliárnom posúdení zdravotného stavu a sú premietnuté tak do lekárskeho posudku zo dňa 12.03.2018, ako aj komplexného posudku zo dňa 28.03.2018. V tomto smere poukazuje krajský súd, že podľa zákona o peňažných príspevkoch posúdenie miery funkčnej poruchy patrí do právomoci príslušných posudkových lekárov. Nemožno dospieť k tomu, že rozhodnutie žalovanej je nezákonné len preto, že žalobkyňa nesúhlasí s predchádzajúcim rozhodnutím o odňatí príspevku na opatrovanie. V tomto preskúvanom prípade išlo o konanie o žiadosti žalobkyne o poskytnutie tohto príspevku.

11. Zákonodarca stanovil také podmienky na poskytnutie príspevku na opatrovanie, keď osoba, ktorá má byť opatrovaná, nezvláda väčšinu sebaobslužných činností a dosiahne stupeň odkázanosti 5 alebo 6. Stupeň odkázanosti maloletej bol však vyhodnotený len na stupeň II. To znamená, že v zmysle zákona nie sú sociálne dôsledky jej zdravotného postihnutia také, ktoré si v zmysle zákona vyžadujú kompenzáciu poskytnutím peňažného príspevku na opatrovanie.

12. Proti uvedenému rozsudku podala v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť žalobkyňa (sťažovateľka), ktorú odôvodnila podľa § 440 ods. 1 písm. g) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len SSP) tým, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci. Sťažovateľka uviedla, že maloletá je v stálej dispenzárnej starostlivosti neurologickej, neurochirurgickej, psychiatrickej, pediatrickej hematologickej a onkologickej ambulancie. Je žiačkou so špeciálnymi výchovno-vzdelávacími potrebami, so zdravotným znevýhodnením a s poruchami správania. Touto skutočnosťou sa podľa sťažovateľky krajský súd nezaoberal.

13. Sťažovateľka trvá na tom, že preskúvané rozhodnutie je nezákonné pre nepreskúmateľnosť a nedostatok dôvodov. Zistenie skutkového stavu správnym orgánom bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci. Poukázala na Vyjadrenie k výsledku posúdenia podnetu Komisárky pre osoby so zdravotným postihnutím z 31.01.2017, v ktorom komisárka uviedla, že ustanovenia zákona o peňažných príspevkoch, ani Dohovor nekvalifikujú priznanie peňažných príspevkov mierou zdravotného postihnutia. Takýto záver by bol absurdný a priamo v rozpore s účelom zákona o peňažných príspevkoch. Ďalej komisárka uviedla, že rozhodnutia správnych orgánov nekonštatujú poruchy správania, čo je v rozpore s odbornými nálezmi viacerých lekárov, ktoré mali správne orgány k dispozícii. Má za to, že maloletej vyplývajú z jej ťažkého zdravotného postihnutia sociálne dôsledky, ktoré je potrebné kompenzovať.

14. Sťažovateľka poukázala na správu z Psychologického vyšetrenia pre sociálne účely PhDr. C. D. z 16.02.2018, kde je uvedená sťažená spolupráca pri vyšetrení - vzdorovité správanie, na otázky neodpovedá, sťažené porozumenie subtestom, uprený pohľad, psychomotorický nepokoj. Prejavy v správaní veku neprimerané, rigidné, infantilné vzorce, poruchy správania. Poruchy pozornosti. Spomalené psychomotorické tempo. Dyslália. V dot. Anxiety pre deti CMAS sten 7 - výrazná miera úzkosti. V osobnostnom dotazníku JEPI vysoké skóre lzi - nevalidný. Záver: Ľahká duševná zaostalosť (IQ - 68) - na organickej báze afektivity. Pre sťažovateľku je nepochopiteľné, že v komplexnom posudku z 28.03.2018 sa uvádza, že maloletá pri vstupe do miestnosti pozdraví, reč v norme, orientácia správne, kontakt nadviazaný, spolupracuje, je usmievavá, na otázky odpovedá primerane, pričom psychologický posudok MUDr. D. je v úplnom opaku s tvrdením v komplexnom posudku. Podľa sťažovateľky krajský súd neprihliadol na všetky predložené dôkazy svedčiace o zdravotných problémoch maloletej. Žalovaný v komplexnom posudku neuviedol žiadne lekárske správy, o ktoré by sa opieralo jeho tvrdenie o zlepšení zdravotného stavu maloletej, pričom naopak došlo k jeho zhoršeniu (lekárska správa MUDr. M. z 09.10.2017, MUDr. L. C. z 16.05.2018).

15. Sťažovateľka naďalej namieta výraznú diskrepanciu posúdenia sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia pri komparácii komplexných posudkov z 09.09.2014 a 22.12.2016, pri identickom zhodnotení zdravotného stavu maloletej. Naďalej trvá na tom, že objektívne nálezy zdravotného stavu nekorešpondujú s Komplexným posudkom z 28.03.2018. Sťažovateľka zabezpečuje maloletej každodennú opateru a starostlivosť a nestotožňuje sa s názorom žalovaného, že maloletá potrebuje pomoc inej fyzickej osoby iba v rozsahu 2-4 hodín denne a nie je odkázaná na pomoc inej fyzickej osoby. Maloletá sa na základe svojich fyzických schopností a diagnostikovanej poruchy správania má problém začleniť sa do kolektívu a do spoločnosti a v nej dôstojne fungovať.

16. Sťažovateľka ďalej uviedla, že žalovaný v komplexnom posudku z 28.03.2018 uvádza, že maloletá sa prepravuje do/zo školy hromadnou dopravou. Pravdou však je, že maloletú sprevádza do/zo školy matka, pretože maloletá nie je schopná samostatne cestovať verejnou hromadnou dopravou, vzhľadom na jej pretrvávajúce psychické problémy. Záverom sťažovateľka dala do pozornosti aj fakt, že nárok na peňažné kompenzácie (na opatrovanie a na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich s prevádzkou osobného motorového vozidla) stratila po tom, čo si podala žiadosť o priznanie príspevku na kúpu osobného motorového vozidla bez automatickej prevodovky, kde predložila nové lekárske správy, a napriek tomu, že kontrola posudzovanej osoby bola nariadená až na august 2018, zdravotný stav bol posúdený o 3 mesiace skôr.

17. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozsudku krajského súdu.

18. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP), po zistení, že kasačnú sťažnosť podala včas účastníčka konania, bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

19. Žalobkyňa namietala posúdenie zdravotného stavu maloletej a z neho vyplývajúcich sociálnych dôsledkov jej ťažkého zdravotného postihnutia. Podkladom rozhodnutia o peňažnom príspevku je komplexný posudok (§ 55 ods. 6 zákona o peňažných príspevkoch) vypracovaný na účely kompenzácie príslušným orgánom na základe lekárskeho posudku podľa § 11 ods. 11 a na základe posudkového záveru podľa § 13 ods. 9 zákona o peňažných príspevkoch, ktorý musí obsahovať záver, či fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je odkázaná na poskytnutie peňažného príspevku. Vzhľadom na to, že posudzovanie miery funkčnej poruchy je odbornou medicínskou otázkou, súd si nemôže o tejto odbornej otázke urobiť vlastný úsudok. Komplexný posudok, ktorý spĺňa požiadavky úplnosti, celistvosti a presvedčivosti, ktorý sa vysporiada so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami, býva spravidla rozhodujúcim dôkazom pre posúdenie správnosti a zákonnosti preskúmaného rozhodnutia.

20. Podľa § 14 ods. 4 zákona o peňažných príspevkoch fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je odkázaná na opatrovanie, ak stupeň jej odkázanosti na pomoc inej fyzickej osoby je V

alebo VI podľa osobitného predpisu. Osobitným predpisom je zákona č. 448/2008 Z. z. o sociálnych službách a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb <.>. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov.

21. Podľa § 49 ods. 10 zákona o sociálnych službách odkázanosť fyzickej osoby na pomoc inej fyzickej osoby na účely poskytnutia sociálnej služby sa posudzuje podľa prílohy č. 3 <.>. Pri posudzovaní odkázanosti fyzickej osoby na pomoc inej fyzickej osoby sa dosiahnuté body podľa prílohy č. 3 písm. A <.>v prvom bode až dvanástom bode sčítajú. Stupeň odkázanosti fyzickej osoby na pomoc inej fyzickej osoby a priemerný rozsah odkázanosti fyzickej osoby na pomoc inej fyzickej osoby v hodinách sa určí na základe celkového počtu bodov.

22. Podľa časti B prílohy č. 3 zákona o sociálnych službách stupňu odkázanosti na pomoc fyzickej osoby V zodpovedá bodové hodnotenie 25-44 bodov; stupňu odkázanosti VI zodpovedá bodové hodnotenie menej ako 24 bodov.

23. Kasačný súd sa stotožňuje s názorom krajského súdu, že podstatným pre posúdenie žiadosti žalobkyne o poskytnutie príspevku na opatrovanie nie je skutočnosť, či miera funkčnej poruchy maloletej je určená na 50% alebo viac. Rozhodujúce je, aké sociálne dôsledky z ťažkého zdravotného postihnutia maloletej vyplývajú. Kasačný súd považuje záver vyjadrený v rozsudku krajského súdu za vecne správny a náležité odôvodnený.

24. Sťažovateľka v kasačnej sťažnosti namieta, že krajský súd sa nezaoberal skutočnosťou, že maloletá je v stálej dispenzárnej starostlivosti viacerých ambulancií, je žiačkou so špeciálnymi výchovno-vzdelávacími potrebami, so zdravotným znevýhodnením a s poruchami správania sa. Vzhľadom na to, že ide o otázky medicínskeho charakteru a súd nemá dostatok odborných vedomostí v tomto smere, pri rozhodovaní o zákonnosti napadnutého rozhodnutia, vychádza z lekárskeho posudku, u ktorých posudzuje predovšetkým ich presvedčivosť. Nie je oprávnený posudzovať správnosť odborných záverov vyjadrených v lekárskom posudku. Preskúvanie obmedzuje iba na logickú správnosť, presvedčivosť a skutočnosť, či lekárske posudky, z ktorého správny orgán pri rozhodovaní vychádza je bez vnútorných rozporov. Len posudok, ktorý nevyvoláva pochybnosti o hodnovernosti a objektívnosti posúdenia zdravotného stavu žiadateľa, obsahuje logické úsudky a presvedčivé odôvodnenie záverov prijatých v posudku o rozhodujúcom zdravotnom postihnutí, ako aj závažnosti ostatných zdravotných postihnutí, môže byť podkladom pre rozhodnutie o žiadosti. Požiadavku na presvedčivé zistenie zdravotného stavu pri rozhodovaní o dĺžke podmienených dlhodobo nepriaznivým zdravotným stavom vyslovil Najvyšší súd Slovenskej republiky vo viacerých rozhodnutiach (napr. sp. zn.: 4 So/83/2006, sp. zn. 1So/97/2005, sp. zn.: 10So/22/2017).

25. V lekárskom posudku žalovaného zo dňa 12.03.2018 posudkový lekár uvádza ľahkú duševnú zaostalosť - mentálna subnorma s poruchami správania v rámci základnej diagnózy; mentálna retardácia ľahkého stupňa - IQ=68; Porucha správania - organickej etiológie/dôsledkom poškodenia a dysfunkcie mozgu. Ďalej je z lekárskeho posudku zrejme, že pri posúdení zdravotného stavu boli zohľadnené všetky lekárske odborné vyšetrenia, ktoré sú uvedené v lekárskom posudku z 12.03.2018, vrátane správy klinického psychológa PhDr. C. D. z 16.02.2018, na ktorú poukazuje v kasačnej sťažnosti žalobkyňa, ako aj lekárska správa MUDr. M. z 09.10.2017. Lekárska správa MUDr. C. z 16.05.2018 vzhľadom na dátum vydania komplexného posudku a preskúvaného rozhodnutia nemohla byť zohľadnená, keďže bola vydaná neskôr. Ako už bolo uvedené, rozhodujúce pre posúdenie žiadosti žalobkyne sú sociálne dôsledky, ktoré vyplývajú z ťažkého zdravotného postihnutia maloletej. Skutočnosť, že maloletá je žiačkou so špeciálnymi výchovno-vzdelávacími potrebami, so zdravotným znevýhodnením a s poruchami správania sa nie je sama o sebe dostačujúca pre vyvedenie záveru o odkázanosti maloletej na opatrovanie. Kasačný súd poukazuje na to, že maloletá dosiahla II. stupeň odkázanosti (90 bodov), pričom, aby bola odkázaná na opatrovanie, by stupeň jej odkázanosti na pomoc inej fyzickej osoby musel byť V alebo VI podľa časti B prílohy č. 3 zákona o službách zamestnanosti.

26. Je potrebné zdôrazniť, že právny nárok na predmetný príspevok neexistuje. Ide o fakultatívnu

dávku, a preto pri posudzovaní zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného správny súd skúmal len to, či žalovaný pred jeho vydaním dostatočne zistil skutočný stav vecí. Podkladom rozhodnutia o peňažnom príspevku je komplexný posudok vypracovaný na účely kompenzácie podľa § 11 ods. 11 zákona o peňažných príspevkoch, ktorý musí podľa § 13 ods. 9 zákona o peňažných príspevkoch obsahovať záver o tom, či fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je odkázaná na poskytnutie tohto peňažného príspevku. Komplexný posudok vypracúva posudkový lekár, ktorý pri vykonávaní lekárskej posudkovej činnosti spolupracuje s lekárom so špecializáciou v príslušnom špecializačnom odbore a sociálnym pracovníkom príslušného orgánu. Komplexný posudok, ktorý spĺňa požiadavky úplnosti, celistvosti a presvedčivosti a ktorý sa vysporiadava so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami, býva spravidla rozhodujúcim dôkazom pre posúdenie.

27. V súvislosti s vyjadrením komisárky pre osoby so zdravotným postihnutím kasačný súd uvádza, zhodne s názorom krajského súdu, že ani komisárka nemá dostatok odborných vedomostí a v tomto smere nie je oprávnená rozhodovať o kompenzáciách podľa zákona o peňažných príspevkoch. Článok 19 Dohovoru o právach osôb so zdravotným postihnutím nezakladá právo na priznanie konkrétnej kompenzácie, ale vyjadruje záväzok členského štátu zabezpečiť podporné služby pre osoby so zdravotným postihnutím.

28. Pokiaľ sťažovateľka namietala, že zdravotný stav maloletej sa zhoršuje kasačný súd opätovne uvádza, že pre posúdenie nároku na kompenzáciu sú rozhodujúce sociálne dôsledky ťažkého zdravotného postihnutia, ktoré boli v komplexnom posudku z 28.03.2018 náležite zhodnotené. Neobstojí ani sťažovateľkina námietka o výraznej diskrepancii medzi komplexnými posudkami z roku 2014 a 2016, vzhľadom na skutočnosť, že tieto nie sú predmetom posúdenia v tomto konaní, a ani ich prípadná diskrepancia nevylučuje správnosť záverov komplexného posudku z 28.03.2018, z ktorého vychádza preskúmané rozhodnutie. Zároveň je potrebné poukázať na to, že v komplexnom posudku z 28.03.2018 sa žalovaný zaoberal aj tým, prečo došlo k odňatiu príspevku na opatrovanie v minulosti.

29. Vzhľadom na uvedené kasačný súd dospel k záveru, že sťažovateľka neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie rozsudku krajského súdu prípadne preskúmaného rozhodnutia žalovaného, a preto kasačnú sťažnosť žalobkyne považoval za nedôvodnú a podľa § 461 SSP ju zamietol.

30. O trovách konania rozhodol podľa § 167 ods. 1 v spojení s § 467 ods. 1 SSP, tak, že neúspešnému sťažovateľovi náhradu trov kasačného konania nepriznal a žalovanému nárok na náhradu trov v zásade neprináleží.

31. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.